

drugiego miesiąca kalendarzowego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

2. W okręgach tych ubezpieczalni społecznych, w których po wyzwoleniu było wykonywane ubezpieczenie pracowników rolnych, na dzień wprowadzenia ubezpieczenia uważa się dzień rozpoczęcia działalności przez ubezpieczalnię społeczną.

3. Przepis ust. 2 dotyczy również pracowników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych i leśnych o obszarze poniżej 30 ha, jeżeli w poszczególnych okręgach ubezpieczenie tych pracowników było wykonywane po wyzwoleniu.

4. Ubezpieczenie pracowników gospodarstw rolnych i leśnych o obszarze poniżej 30 ha, które nie leżą w okręgach wymienionych w ust. 3, wprowadza się po upływie roku od terminu, określonego w ust. 1.

§ 10. Jeżeli w okręgach poszczególnych ubezpieczalni społecznych warunki miejscowe uniemożliwiają wprowadzenie ubezpieczenia pracowników rolnych w terminie ustalonym w § 9 ust. 1, Minister Pracy i Opieki Społecznej może odroczyć terminy zastosowania ubezpieczenia w całym okręgu ubezpieczalni społecznej lub w jego części.

§ 11. Pracodawcy rolni obowiązani są zgłosić do ubezpieczenia pracowników, zatrudnionych w dniu wprowadzenia ubezpieczenia, w ciągu miesiąca od tego dnia.

§ 12. 1. Obowiązki pracodawców rolnych w zakresie art. 212 ustają z dniem wprowadzenia ubezpieczenia, a jeżeli zgłoszenie do ubezpieczenia zostało dokonane po terminie — z dniem dokonania zgłoszenia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy obowiązku pracodawców rolnych do udzielania pracownikom w razie choroby, połączonej z niezdolnością do pracy, lub połogu co najmniej pełnych naturaliów ustalonych jako wynagrodze-

nie w zbiorowym układzie pracy lub w indywidualnej umowie o pracę (art. 212 ust. 1, pkt 2). Obowiązek ten ustaje z dniem rozwiązania stosunku pracy.

3. Z tytułu wypadków choroby lub połogu, zaszytych przed dniem wprowadzenia ubezpieczenia, pracodawcy rolni ponoszą koszty pomocy leczniczej oraz udzielają zasiłków aż do wyczerpania obowiązkowego okresu świadczeń.

§ 13. 1. Z dniem wprowadzenia ubezpieczenia pracowników rolnych tracą moc umowy, zawarte na podstawie art. 212 ust. 9 między ubezpieczalniami społecznymi a pracodawcami rolnymi w sprawie udzielania pomocy leczniczej pracownikom rolnym.

2. W wypadkach choroby i połogu, zaszytych przed tym dniem, ubezpieczalnia udziela nadal pomocy leczniczej w zakresie ustalonym w umowie. Zasiłki, należne z tytułu tych wypadków, obowiązany jest wypłacać pracodawca rolny aż do wyczerpania obowiązkowego okresu świadczeń, jeżeli ubezpieczalnia społeczna nie przejęła w umowie obowiązku udzielania pracownikom rolnym świadczeń pieniężnych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikotażyk

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

9

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 3 grudnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkowym wynagrodzeniu wykładowców szkół i kursów wojskowych za prace w godzinach nadliczbowych.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 59) w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 19 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 260) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oficerom — etatowym wykładowcom

szkół i kursów wojskowych, którym poza pracą obowiązkową w ramach ogólnie przyjętych norm w wojsku w czasie pokojowym zlecono prace związane z nauczaniem w godzinach nadliczbowych, przyznaje się za każdą faktycznie odbytą godzinę pracy dodatkowe wynagrodzenie wynoszące w szkołach i na kursach wojskowych:

a) dla oficerów sztabowych:

zajmującym etatowe stanowisko st. wykładowcy	150 zł
" " " wykładowcy	125 zł
" " " instruktora	100 zł

b) dla oficerów młodszych:

zajmującym etatowe stanowisko st. wykładowcy	125 zł
" " " wykładowcy	100 zł
" " " instruktora	80 zł

c) kształcących na oficerów:

zajmującym etatowe stanowisko st. wykładowcy	100 zł
" " " wykładowcy	80 zł
" " " instruktora	60 zł

§ 2. Jako normę miesięczną pracy obowiązkowej wykładowców i instruktorów ustala się w szkołach i na kursach wojskowych:

a) dla oficerów sztabowych:

st. wykładowca	66 godz.
wykładowca	72 godz.
instruktor	72 godz.

b) dla oficerów młodszych:

st. wykładowca	72 godz.
wykładowca	78 godz.
instruktor	80 godz.

c) kształcących na oficerów:

st. wykładowca	78 godz.
wykładowca	80 godz.
instruktor	90 godz.

§ 3. Do normy miesięcznej pracy obowiązkowej wykładowców i instruktorów zalicza się prace związane z zajmowanym stanowiskiem etatowym, a to:

- wykłady i zajęcia według rozkładu zajęć szkoły,
- konsultacje, repetycje, egzaminy według rozkładu zajęć szkoły,
- udział w charakterze pomocnika w ćwiczeniach przeprowadzanych przez innego wykładowcę, o ile udział ten jest nakazany rozkazem,
- udział w pracach pokazowych lub naukowych w laboratoriach, warsztatach i w terenie w charakterze kierownika lub pomocnika,
- udział w przygotowaniu nakazanych rozkazem opracowań metodycznych lub konspektów dla wykładowców do użytku wewnętrznego szkoły, przy czym na jedną godzinę ćwiczenia liczy się do 3 godzin na przygotowanie,
- sprawdzanie prac pisemnych słuchaczy.

Tylko te prace bierze się pod uwagę przy ustalaniu godzin obowiązkowych i nadliczbowych.

§ 4. Godziny repetycyj, konsultacyj i egzaminów zalicza się tak jak godziny wykładów, przy czym, jeżeli wypadną jako godziny nadliczbowe, należność oblicza się w wysokości 50% stawki za wykłady.

§ 5. Sprawdzanie przewidzianych programem prac pisemnych słuchaczy zalicza się jako godziny pracy, przy czym na sprawdzenie prac pisemnych 1 grupy (klasy) słuchaczy, które to prace wykonano w ciągu 1 godziny, zalicza się 3 godziny pracy, dla wykonanych w ciągu 2 godzin — 5 godzin pracy.

§ 6. Prace takie, jak:

- osobiste przygotowanie się wykładowcy do przeprowadzenia zajęć z uczniami,
- wygłaszanie referatów dla kadry, instruktorskie zajęcia z wykładowcami,
- przygotowanie pomocy naukowych, skryptów, podręczników, opracowań metodycznych, konspektów, streszczeń, programów — do użytku wykładowcy,
- w komisjach, dochodzeniach, inspekcjach, kontrolach w szkole jak i poza szkołą,
- na stanowiskach administracyjnych zastępczo,
- inne nie związane ściśle z nauczaniem — nie mogą być zaliczane jako płatne godziny nadliczbowe ani też uwzględniane w normie miesięcznej pracy obowiązkowej dla ustalenia godzin nadliczbowych.

§ 7. Jako godzinę wykładu ustala się czas pracy nie krótszy niż 45 minut.

Wykładów trwających krócej niż 45 minut nie uwzględnia się przy obliczaniu godzin dodatkowych i obowiązkowych.

§ 8. Stawki wymienione w § 1 dotyczą wszystkich wykładowców danej szkoły (kursu). Upřednie pobieranie należności w innej szkole (kursie) według wyższych stawek nie wpływa na wysokość stawek obowiązujących w danej szkole (kursie).

§ 9. Oficerom, którym poza ich właściwymi czynnościami służbowymi zlecono nauczanie w wojskowych zakładach szkolnych (kursach), w charakterze wykładowców dochodzących, przyznaje się za każdą faktycznie odbytą godzinę wykładu dodatkowe wynagrodzenie w wysokości ustalonej w § 1.

§ 10. Podstawą do ustalenia obowiązujących godzin pracy wykładowcy oraz godzin nadliczbowych są rozkłady zajęć, rozkazy komendanta szkoły (kursu) i dzienniki klasy. Wykaz obliczeniowy za miesiąc podpisuje dy-

rektor nauk, a zatwierdza komendant szkoły (kursu).

Wykaz ten stanowi podstawę dla organów finansowych do wypłaty dodatkowego wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

§ 11. Dodatkowe wynagrodzenie za godziny nadliczbowe wypłaca się miesięcznie z dołu w terminach wypłaty uposażenia.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 3 grudnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku granicznym dla żołnierzy Wojsk Ochrony Pogranicza.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 59) w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 19 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 260) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Oficerom, podoficerom zawodowym, nadterminowym, podoficerom i szeregowcom, pełniącym zasadniczą służbę wojskową w Wojskach Ochrony Pogranicza, przyznaje się, z tytułu szczególnych właściwości służby, dodatek graniczny jako dodatek do uposażenia.

§ 2. Dodatek powyższy ustala się według następujących stawek miesięcznych:

a) dla oficerów	25 %
b) dla podoficerów zawodowych oraz nadterminowych	25 %
c) dla podoficerów i szeregowców pełniących zasadniczą służbę wojskową	100 %

uposażenia według posiadanego stopnia wojskowego łącznie z dodatkiem funkcyjnym.

§ 3. Wyłączeni od pobierania dodatku granicznego są żołnierze:

- pełniący służbę w Departamencie Wojsk Ochrony Pogranicza i innych formacjach Wojsk Ochrony Pogranicza w Warszawie,
- pozostający w areszcie śledczym lub zawieszeni w czynnościach służbowych przez czas pobytu w areszcie śledczym lub zawieszenia w czynnościach służbowych,
- odbywający karę sądową lub w formacjach karnych,
- pozostający na urlopie ponad czas przewidziany dla osób wojskowych,
- delegowani do Departamentu Wojsk Ochrony Pogranicza i innych formacji

Wojsk Ochrony Pogranicza w Warszawie, od dnia 1 następnego miesiąca po rozpoczęciu delegacji,

- delegowani poza Oddział Wojsk Ochrony Pogranicza od dnia 1 następnego miesiąca po rozpoczęciu delegacji,
- oficerowie i podoficerowie zawodowi delegowani na kurs do szkół wojskowych w ramach Wojsk Ochrony Pogranicza poza miejscem stałego ich pobytu służbowego za czas pozostawania w delegacji.

§ 4. Żołnierze nie pełniący służby z powodu choroby lub urlopu dla poratowania zdrowia oraz żołnierze, w stosunku do których wведено postępowanie rewizyjno-lekarskie, otrzymują dodatek graniczny przez 6 miesięcy, licząc od 1 dnia miesiąca po zaprzestaniu pełnienia czynności służbowych z powodu choroby, urlopu dla poratowania zdrowia, bądź z powodu wdrożenia postępowania rewizyjno-lekarskiego.

§ 5. Wojskowi zawodowi przekazani do dyspozycji Wydziału Personalnego otrzymują dodatek graniczny tylko za ten miesiąc, w którym nastąpiło przekazanie.

§ 6. Dodatek wypłaca się wraz z uposażeniem za dany miesiąc.

§ 7. Do dodatku granicznego stosuje się odpowiednio przepisy artykułów 11—14 i 16—17 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 59 i Nr 45, poz. 260).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski